

[Svend Jørgensen.]

Jeg synes altså, det er synd for Peter Faber.

Jeg skal vende tilbage til selve lovforslaget, som jeg kun har nogle få bemærkninger om: Jeg er noget betænkelig ved de nye regler for de særlige tillæg og ydelser, som altså er anslået til at ville medføre en udgift på ca. 2 mill. kr. Jeg tror ikke, det tal kan holde. Dertil kommer også, at antallet og størrelsen af bestillingstillæggene skal udvides, og noget tilsvarende gælder de foreslåede repræsentationstillæg. Samtidig søges der tillagt den højtærede forsvarsminister en generel bemyndigelse til herudover at yde bestillingstillæg fra 900 til 1 800 kr. årlig til militært personale i forskellige lønningsklasser, ialt 9 af de 18 lønningsklasser, det drejer sig om, samt til militære tjenestemænd, der

„forretter anden særlig kvalificeret eller tidkrævende tjeneste“.

Hvad forstås egentlig ved disse udtryk, og hvilke konsekvenser kan det medføre for andre tjenestemandsgupper, der også kan påberåbe sig, at der indenfor dem findes personer, som har kvalificeret eller tidkrævende tjeneste? Det er endelig foreslået, at de særlige ydelser skal pristalsreguleres. Det er jo et nyt system, som man bør have sin opmærksomhed henvendt på, og som i hvert fald bør anvendes med en vis forsigtighed.

Gennemførelsen af lovforslaget vil medføre en betydelig overførelse til tjenestemandstillinger af personel, der hidtil har været kontraktansat. Faste regler for, hvad der er fastansat, og hvad der er kontraktansat personel — også indenfor værnene —, er altid ønskelige, og overførelse for disses vedkommende fandt da også sted ved tjenestemandsløven af 1946, dog ikke i noget stort omfang; men man udtalte dengang, at det ville være rimeligt, at spørgsmålet blev yderligere behandlet, når værnenes forhold skulle ordnes — altså nu.

Det er derfor rimeligt, at man nu træffer afgørelse for de civiles vedkommende, som i årevis har været tilknyttet værnene uden at vide, om de ville blive fastansat eller fortsat skulle være kontraktansatte. Det gælder ingeniører og andre teknikere af høj kvalitet, og det gælder de civile i bygnings-tjenesten — det fremgik jo af den foregående debat, at der er civile i denne bygningstjeneste —, som det er nødvendigt at knytte nærmere til værnene. Jeg tror, det vil være rigtigt, at de bliver fastansat, for at man kan beholde dem. Det vil sikkert kunne betale sig, og man vil derved kunne

undgå sådanne katastrofale affærer som dem, der i de senere år har vakt mindre smigrende opmærksomhed om militæret, og som har været omtalt i dag.

På det område skal lovforslaget ikke støde på modstand fra det radikale venstres side, hvis man ellers kan opnå en fornuftig begrænsning. Derimod er der visse andre forhold i forbindelse med lovforslaget, som vi finder det rimeligt at tale nærmere om i lønningsudvalget, inden vi tager endeligt standpunkt til lovforslaget.

Finansministeren (Thorvald Kristensen):

Jeg takker de ærede ordførere, der har givet tilslutning til lovforslaget. Jeg skal kun gøre nogle enkelte bemærkninger i anledning af det, der blev sagt af det ærede medlem hr. Svend Jørgensen.

Jeg synes ikke, at sammenligningen med de årlige normeringslove er rammende. De årlige normeringslove drejer sig om et led i en kontinuerlig udvikling, medens det her drejer sig om konsekvenserne af en betydelig omdannelse af vort forsvar. Der er iøvrigt grund til at pege på — hvad der også, såvidt jeg husker, er fremhævet i bemærkningerne —, at der ved de årlige normeringslove for forsvarets vedkommende er vist særlig tilbageholdenhed i de senere år, netop fordi man afventede det, der nu skulle ske. Derfor synes jeg også, sammenligningen med det, det ærede medlem kaldte regeringens øvrige lønpolitik, halter. Det er netop fremhævet i min fremsættelsestale, at de omnormeringer, de reguleringer eller bestillingstillæg o. lign., som foreslås indført, ikke er almindelig lønpolitik, men konsekvenser af den udbygning af forsvaret, som finder sted. Naturligvis kan man ikke foretage en almindelig, generel lønrevision for forsvarets tjenestemænd isoleret.

Hvad endelig angår spørgsmålet om „d“ eller ikke i ordet „fenrik“, erklærer jeg mig ganske lidenskabsløs, og jeg er villig til at drøfte dette og andre vigtige spørgsmål i lønningsudvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Rasmus Hansen: I overensstemmelse med, hvad jeg tidligere har sagt, tillader jeg mig at foreslå, at lovforslaget henvises til lønningsudvalget.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.